

ple, no tingueu por que passi res d' aixó, ja que d' una part (y greu me sap de dirho) la classe rural está molt més ben educada que la nostra, y per altre cantó las lleys venen á castigar ab eficacia la més petita infracció d' aquestas reglas, que be poden anomenarse de sentit comú.

Si mal no recordo, en el país abans esmentat, es objecte d' un procés verbal el càrreter á qui se 'l trobi, no ja dormint, sino tan solzament no aguantant ab la ma las regnas; procés verbal que porta necessariament la condemna á pagar una multa d' uns disset franchs per cadascuna infracció. Si aixó fessin á Espanya, ¡quina infinitat de multas s' haurían d' imposar! Crech n' obstant, que fora l' únich medi d' acabar ab aquesta mala costum, puig que no hi valen las consideracions que podriau férloshi, tota vegada que si 'ls hi donéu á compendre que ab tal procedir mortifican á n' els altres, vos insultan; y se n' en rihuen si 'ls hi mostreu el perill gran en que 's posan.

Y aquet es molt més imminent avuy dia, degut á la facilitat ab que s' esveran las caballerías al trobarse ab automóviles y fins ab bicicletas. ¿Cóm pot allavoras tenir el carreter la sanch freda necessaria per evitar el perill trobantse encara en l' estat soporífich del que 's desperta? Aixó si 'l sotrach mateix que dóna 'l carro al estimbarse, no es el que s' encarrega de desvetllarlo. Y cridarán y malehirán al *chauffeur* ó al ciclista, y si be s' examina son els carreters sols qui 'n tenen la culpa per la seva negligencia. No es que pretengui aprobar la rapidesa que portan els automóviles, ja que obra temerariament qui 'ls condueix ab tanta velocitat, sobretot en carreteras de molt tránzit; mes jo crech que molts dels accidents que ocasionan no tenen altra causa que 'l descuyt dels carreters que prefereixen dormir tranquilament en lloch de complir ab la seva obligació.

Altres son encara 'ls perjudicis que tocan els que obran ab tanta temeritat, mes no cal que 'ls recordi, perque crech que están en la conciencia de tothom.

No fa pas un any que, passant un dia per la carretera que va de Granollers á Masnou, vaig trobame ab un gran mont de palla cremada al mitj de la carretera, aprop de l' Arrabal. Extranyat d' aixó, al indagar lo que havia ocorregut, me varen dir que 'l dia abans passava per aquell punt un carro carregat de palla y que estant dormint el carreter se va calarhi foch, que prenia ja molt increment quan va esser observat per una noya que va donar immediatament el crit d' alarma; y si be 's va salvar á n' el tranquil carreter y á n' el animal, no va succehir lo mateix ab el carro, del que solzament ne quedaren els ferros.